

Krisztus visszatérése

A HETEDIK CSAPÁS ÉS A RÉSZLEGES FELTÁMADÁS

Hatalmas földrengés támad, olyan, "amilyen nem volt, mióta az emberek a földön vannak, ilyen földindulás, ilyen nagy" (Jel 1/18). Úgy tűnik, mintha az ég megnyílna, bezárulna, és az Isten trónjáról áradó dicsőség sugarakat lövellne. A hegyek szélben hajladozó nádként inognak, és durva kövek szóródnak szerteszét... Az egész föld megduzzad, mint a hullámzó tenger. Felszíne széttöredezik. Mintha az alapja kimozdult volna. Egész hegláncok lesüllyednek. Lakott szigetek eltűnnek. A kikötők környékét, amelyet a gonoszság Sodomává formált, elnyelik a tajtékzó hullámok... Hatalmas jégdarabok, "tálatom" nagyságúak pusztítanak (Jel 16:19. 21). {LDE 271.1}

Sírok nyílnak meg, és "sokan azok közül, akik alusznak a föld porában, felszerkenek, némelyek örök életre, némelyek pedig gyalázatra és örökkévaló utálatosságra" (Dán 12:2). Azok, akik a harmadik angyal üzenetébe vetett hittel haltak meg, megdicsőülten jönnek elő sírjukból, hogy meghallják, amikor Isten békeszövetséget köt törvénye megtartóival. Azok is, "akik Őt általszegezték" (Jel 1:7), akik gúnyolódtak és nevettek Krisztus haláltusáján; és akik a leghevesebben támadták igazságát és népét, feltámadnak, hogy meglássák Krisztus dicsőségét és a hűségesek megdicsőítését. - NK 566, 567. {LDE 271.2}

ISTEN KIHIRDETI KRISZTUS ELJÖVETELÉNEK IDEJÉT

Sötét, nehéz felhők jöttek, és egymásba ütköztek. A légkör kettévált, és felgöngyölödött. A nyitott úrön keresztül az Orionba nézhettünk, ahonnan Isten hangja hallatszott. - EW 41 (1851). (Isten hangja ismételt hallható Krisztus visszatérését megelőző közvetlen időszakban. Lásd A nagy küzdelem 561, 562, 565, 566, 567, 569, 570.) {LDE 272.1}

Csakhamar hallottuk Isten szavát, hatalmas vizek zúgásához hasonlóan, amely közölte velünk krisztus eljövételének napját és óráját. Az élő szentek, a száznegyvennégyezer, megértették az Úr szavát, a gonoszok ellenben mennydörgésnek és földrengésnek tartották. - EW 15 (1851). {LDE 272.2}

Amint isten megmondta Jézus eljövételének napját és óráját, átadta népének az örökkévaló szövetséget, egy mondatot mondott és azután szünetet tartott, míg a szavak a földön végigzengtek. Isten Izraele szemét felfelé emelve állott, hallgatván Jehova szájából jövő szavakat, melyek hangos dörgésként zengtek végig a földön. Félelmetesen ünnepélyes volt. Minden mondat végén a szentek kiáltották: "Dicsőség! Alleluja. " Isten dicsőségétől fénylettek, mint Mózes orcája, amikor lejött a Sinairól. A gonoszok nem tudtak rájuk nézni a dicsőség miatt, és amikor a vég nélküli áldás elhangzott azokon, akik tisztelték Istent a szombat szentségének megtartásával, hatalmas győzelmi kiáltás hangzott a fenevad és képe felett. - EW 285, 286 (1858). {LDE 272.3}

Fogalmam sincs az Istentől elhangzott időt illetően. Hallottam az órát kijelenteni, de miután visszatértem a látomásból, nem emlékszem arra. Megrendítő jelenet, oly ünnepélyes benyomás, amit semmilyen nyelven nem lehet leírni. Az mind élő valóság volt részemre. E jelenet végén megjelent a nagy fehér felhő, amelyen az Ember Fia ült. - 1SM 76 (1888). {LDE 273.1}

AZ ELVESZETTEK RÉMÜLETE

Amikor a föld ide-oda imbolyog, mint egy részeg, amikor a menny rázkódik, mert az Úrnak nagy napja eljött, ki képes megállni? Remegve e lelki gyötrelében, megértenek valamit, amitől hiába próbálnak megszabadulni. "Ímé eljő a felhőkkel; és minden szem meglátja őt" (Jel 1:7). Vadul átkozódnak, hogy elnémítsák a természetet - istenüket: "hegyek és kősziklák essetek mireánk és rejtsetek el minket annak színe előtt, aki a királyi székben ül" (Jel 6:16). - TMK 356 (1896). {LDE 273.2}

Amikor Isten véget vet népe fogságának, rettenetes lesz azok ébredése, akik az élet nagy harcában mindent elvesztettek... Egy élet szerzeményei egy pillanat alatt válnak semmivé. A gazdagok siratják palotáik pusztulását, aranyuk és ezüstjük elvesztését... De nem azt sajnálják, hogy elfeledkeztek Istenről és embertársaikról, hanem azt, hogy Isten győzött. Bűneik következményeit siratják, de gonoszságukat nem bánják meg. - NK 580, 581. {LDE 273.3}

JÉZUS LESZÁLL HATALOMMAL ÉS DICSŐSÉGGEL

Nemsokára keleten megjelenik egy kicsiny fekete felhő. A távolból sötétnek látszó felhő körülveszi a Megváltót. Isten népe ebben a felhőben felismeri az Ember Fiának jelét. Ünnepeyes csendben figyelik a föld felé közeledő és egyre fényesebb és dicsőségebb felhőt, mígnem nagy fehér felhő lesz belőle, amely megemésztő dicsőségként fénylik. Felette a szövetség szivárványa ível. Jézus hatalmas győzőként lép elő... {LDE 274.1}

A király útján szent angyalok hatalmas, megszámlálhatatlan sokasága kíséri. Ajkukon dicsőítő ének, mennyei dallam hangzik. Az égen számtalan tündöklő alak látható - "tízezerszer tízezer és ezerszer ezer". Emberi tollal nem lehet megrajzolni ezt a képet; az a tündöklés meghaladja az emberi képzeletet... {LDE 274.2}

A királyok Királya leereszkedik a lángoló tűz övezte felhőn. Az ég tekerccsszerűen felgöngyölődik, a föld remeg, minden hegy és minden sziget kimozdul a helyéből. - NK 569, 570. {LDE 274.3}

HATÁS AZOKRA, AKIK KERESZTRE FESZÍTETTÉK

Akik főszerepet játszottak Krisztus megvetésében és keresztre feszítésében, előjönnek, hogy lássák Őt, amint van; és azok, akik megvetették Krisztust, előjönnek és látják a megdicsőült szenteket. Ez akkor lesz, amikor a szentek egy pillanat alatt átváltoznak és elragadtatnak, hogy Urukkal találkozzanak a levegőben. Azok, akik bíborruhát adtak rá és töviskoronát tettek homlokára, akik a szegeket kezén és lábán átvették, ránéznek és siratják. - 9MR 252 (1886). {LDE 275.1}

Emlékeznek, hogyan mellőzték szeretetét, és hogyan utasították el részvétét. Visszagondolnak, hogy a gyilkos és rabló Barabbást hogyan választották helyette, hogy Jézust tövissel koronázták meg, és megkorbácsolták, megfeszítették, és a keresztfán halála órájában a papok és a főemberek hogyan gúnyolták mondván: "...szálljon le most a keresztről, és majd hiszünk néki" [Mt 27:42]. Mindazok a sértések és megvetések, amit Krisztusnak tettek, minden szenvedés, amit tanítványainak okoztak, oly frissen él emlékezetükben, mint amikor a sátáni tetteket elkövették. {LDE 275.2}

A gyakran hallott esedező hang ismét fülükben hangzik. A kegyes kérelem hangja oly világosan fog csengeni a fülükben, mint amikor a Megváltó a zsinagógákban és az utakon beszélt. Azután azok, akik átszegezték, hívni fogják a sziklát és hegyeket, hogy essenek rájuk és takarják el őket a trónon ülő orcájától és a Bárány haragjától. - Letter 131, 1900. {LDE 275.3}

"ÉBREDJETEK TI, AKIK ALUSZTOK, ÉS KELJETEK FEL!"

A felhők tekerccsként összegöngyölődnek és ott van az Ember Fia fényes, tiszta jele. Isten gyermekei tudják, mit jelent ez a felhő. Zene hangját hallják, és amint az közeledik, a sírok megnyílnak, a halottak feltámadnak. - 9MR 251, 252 (1886). {LDE 276.1}

"Ne csodálkozzatok ezen: mert eljő az óra, amelyben mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát, és kijőnek" [Jn 5:28-29]. Ez a hang hamarosan visszhangzik a holtak nemzetségein át és minden szent, aki Jézusban alszik, felébred és elhagyja börtönét. - MS 137, 1897. {LDE 276.2}

A drága holtak Ádámtól kezdve egészen a legutolsó meghalt szentig meghallják majd Isten Fiának hangját, s előjönnek a sírból a halhatatlan életre. - JÉ 510. {LDE 276.3}

A föld rázkódása, a villámok cikázása és az ég zengése közepette hívja elő Isten Fia az alvó szenteket. Kezét az ég felé emeli, és az igazak sírjára tekintve kiáltja: "Ébredjetek, ébredjetek, ébredjetek, ti, akik alusztok a porban, és keljetek fel!" A halottak az egész földön meghallják ezt a hangot, és akik hallják - minden nemzetségből, ágazatból, nyelvből és népből mérhetetlen sokan - életre kelnek. A halál tömlőcéből lépnek elő hervadhatatlan dicsőségben. Lépésük zajától zeng a föld. "Halál! hol a te fullánkod? Pokol! hol a te diadalmad?" (1Kor 15:55) - kiáltják. Az élő igazak és a feltámadt szentek hangja boldog győzelmi kiáltásban olvad össze. - NK 572, 573. {LDE 276.4}

A BARLANGOKBÓL, ODÚKBÓL ÉS A FÖLDALATTI BÖRTÖNÖKBŐL

A hegyek erődjeiben, a föld barlangjaiban, odúiban a Megváltó kinyilatkoztatja jelenlétét és dicsőségét{LDE 277.1}

Még egy kis idő és Ő, akinek el kell jönni, eljő és nem késik. Szeme tűzlángként hatol be a legerősebben bezárt földalatti börtönökbe és előkeresi az elrejtetteket, mert nevük be van írva a Bárány életkönyvében. A Megváltó szeme felettünk és körülöttünk van, érzékelve minden nehézséget és minden veszélyt; nincs oly hely, ahová szeme ne tudna behatolni, és népének oly bánata és szenvedése, amelyet ne érne el Krisztus együttérzése... {LDE 277.2}

Isten gyermeke Jézus Krisztus hatalmának első látására megrémül. Érzi, nem tud szentsége jelenlétében élni. De az a szó hangzik, mint Jánoshoz: "Ne félj". Jézus jobb kezét Jánosra helyezte; felemelte elájult állapotából. Így tesz hűséges bizalmasaival is. - TMK 360, 361 (1881). {LDE 277.3}

Isten örökösei padlásszobákból, kunyhókból, börtönökből, vesztőhelyekről, hegyekből és pusztaságokból, a föld barlangjaiból, a tenger üregeiből jönnek elő. - NK 577. {LDE 277.4}

AZ ÓCEÁN MÉLYSÉGÉBŐL, BÁNYÁKBÓL ÉS HEGYEKBŐL

Ha Krisztus eljön, hogy egybegyűjtse azokat, akik hűségesek voltak, akkor felhangzik az utolsó trombita és az egész föld, a magas hegyek ormaitól a bányák legmélyebb zugáig, meghallja azt. A meghalt igazak hallják az utolsó trombita hangját és előjönnek sírjaikból, hogy halhatatlanságba legyenek felöltöztetve és találkozzanak Urukkal. - 7BC 909 (1904). {LDE 277.5}

Örömmel beszélek az igazak feltámadásáról, akik előjönnek a föld minden részéről, a sziklás barlangokból, a földalatti börtönökből, a föld üregeiből, a mélység vizeiből. Egyetlen egy sem kerüli el figyelmét. Mindenki meghallja hangját. Dicsőséggel és győztesként jönnek elő. - Letter 113, 1886. {LDE 278.1}

Dicső látványt nyújtanak ezek a hegyek és dombok [Svájcban], amikor Krisztus, az életadó előhívja a holtakat! Azok előjönnek a barlangokból, a földalatti börtönökből, a mély üregekből, ahová testüket eltemették. - Letter 97, 1886. {LDE 278.2}

A GONOSZOKAT MEGÖLIK

Isten elegyítetlen haragjának félelmetes kiáradásakor elhullanak a föld gonosz lakói az ádáz indulattal vívott eszeveszett harcban - papok, hatalmasságok, a nép, gazdagok és szegények, nagyok és kicsinyek. "És azon a napon az Úrtól levágnak a föld egyik végétől fogva a föld másik végéig; nem sirattatnak meg, és össze sem hordatnak, el sem temettetnek" (Jer 25:33). {LDE 278.3}

Amikor Krisztus eljön, a gonoszokat eltörli a föld színéről. Megemésztődnek szájának leheletétől, és elpusztulnak dicsőségének fényétől. Krisztus elviszi népét Isten városába, és a föld lakatlan lesz. - NK 583. {LDE 278.4}

A bűnnel szemben, bárhol van is, "a mi Istenünk megemésztő tűz" (Zsid 12:29). Mindazokban, akik alávetik magukat hatalmának, Isten Lelke megemészti a bűnt. De ha az ember ragaszkodik a bűnhöz, azonosul is vele. Azután pedig Isten dicsősége, amely elpusztítja a bűnt, el kell, hogy pusztítsa a bűnöst is. - JÉ 80. {LDE 279.1}

Arcának dicsősége, ami élet az igazaknak, emésztő tűz lesz a gonoszoknak. - JÉ 505. {LDE 279.2}

A GONOSZOK ELPUSTÍTÁSA A KEGYELEM CSELEKEDETE

Tudnának-e azok, akik teljes szívükből gyűlölik Istent, az igazságot és a szentséget, a mennyei sokaság közé lépve himnuszt énekelni? El tudnák-e viselni Isten dicsőségét és a Bárányét? Semmiképpen! Kegyelmi idejük éveig tartott. Formálhatták volna jellemüket a mennyei életre. De nem tanulták meg szeretni a tisztaságot, és nem tanulták meg a menny nyelvét. Most pedig már túl késő. Azok, akik egész életükben Isten ellen lázadtak, alkalmatlanok a mennyei életre. A menny tisztasága, szentsége és békéje kínszenvedés lenne számukra; Isten

dicsősége pedig megemésztő tűz. Menekülnének arról a szent helyről. Szívesen fogadnák a pusztulást, hogy elrejtőzhessenek annak színe elől, aki meghalt üdvösségükért. A gonoszok sorsa saját döntésük következménye. A mennyből való kirekesztésük, ami rajtuk múlik, Isten részéről igazságos és irgalmas cselekedet. - NK 483. {LDE 279.3}

HAZAFELÉ

Az élő igazak "nagy hirtelen, egy szempillantásban" elváltoznak. Isten szava nyomán megdicsőülnek; Isten halhatatlanná teszi őket, és a feltámadt szentekkel együtt elragadja őket az Úr elé a levegőbe. Az angyalok "egybegyűjtik az Ő választottait a négy szelek felől, a föld egyik végétől a másik végéig". A kicsi gyermekeket szent angyalok helyezik anyjuk karjába. Barátok, akiket régen elszakított egymástól a halál, újra találkoznak, hogy soha többé el ne váljanak. Most boldogan énekelve együtt emelkednek fel Isten városába. - NK 573. {LDE 280.1}

Valamennyien beléptünk a felhőbe és hét napon át vitettünk az üvegtengerhez. - EW 16 (1851). {LDE 280.2}

Midőn a szekér felfelé gördült, így kiáltottak a kerek: "Szent!" És midőn a szárnyak megsuhantak, így kiáltottak: "Szent!" És a szent angyalok, akik a felhőt körülfojták, így kiáltottak: "Szent, szent szent az Úr, a seregek Istene!" S a felhőn ülő szentek kiáltották: "Dicsőség! Alleluja!". - EW 35 (1858). {LDE 280.3}

Ó! mily dicsőséges lesz Őt látni, és megváltottjaként fogadva lenni! Sokáig vártunk, de reményünk nem homályosult el. Ha csak láthatjuk a király szépségében, örökké áldottak leszünk. Úgy érzem, mintha hangosan kellene kiáltanom: "Hazafelé!" 8T 253 (1904). {LDE 280.4}

AZ ANGYALOK ÉNEKELNEK, KRISZTUS GYŐZÖTT

Azon a napon a megváltottak az Atya és Fiú dicsőségében tündökölnék. Az angyalok arany hárfáikon játszva üdvözlik a Királyt és a győzelem jeleit: azokat, akik meg lettek mosva és meg lettek fehérítve a Bárány vérében. A diadal éneke hangzik, betöltve a mennyet. Krisztus győzött. Ő belép a mennyei udvarokba; a megváltottak társasága a bizonyíték, hogy szenvedése és áldozata nem volt hiábavaló. - 9T 285, 286 (1909). {LDE 281.1}

Jézus leírhatatlan szeretettel köszönti hűséges gyermekeit "Uruk örömeiben". A Megváltó boldog, hogy a dicsőség országában láthatja a győzelmét és megaláztatása árán megmentett lelkeket. - NK 575. {LDE 281.2}

Akkor Megváltónk szemlélni fogja az Ő jutalmát munkájának eredményében. Krisztus abban a nagy sokaságban, amelyet egyetlen ember sem képes megszámolni - "...titeket ...az ő dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben nagy örömmel" (Júd 24). Ő, aki vérével megváltott és életének példája által tanított minket - "...lelke szenvedése folytán látni fog és megelégszik..." (Ésa 53:11). - EÉ 305. {LDE 281.3}

A SZENTEK KORONÁT ÉS HÁRFÁT KAPNAK

Nagy angyalsereget láttam, dicsőséges koronát hoztak a városból, minden szentnek névre szóló koronát. Amint Jézus kérte a koronákat, az angyalok átnyújtották neki, és Jézus saját kezűleg helyezte azt a szentek fejére. - EW 288 (1858). {LDE 281.4}

Az üvegtengernél a száznegyvennégyezer négyszög alakban állt. Némelyiken nagyon fényes korona volt, másokén nem olyan fényes. Néhány korona telve volt ragyogó csillagokkal, másikon csak néhány volt. Mindenki nagyon meglepődött volt koronájával. - EW 16, 17 (1851). {LDE 282.1}

Az élet koronája fényes, avagy halovány lesz; ragyogni fog sok csillaggal, vagy néhány drágakővel lesz csak megvilágítva összhangban saját cselekedeteinkkel. - 6BC 1105 (1895). {LDE 282.2}

Egyetlen megmentett sem lesz a mennyben ragyogó korona nélkül. Ha belépsz, néhány lélek lesz a dicsőség udvarában, akik eszközeiken keresztül nyertek oda belépést. - ST June 6, 1892. {LDE 282.3}

A Megváltó, mielőtt belép Isten városába, átadja követőinek győzelmük szimbólumait, és rájuk helyezi királyságuk rangjeleit. A fénylő sorok négyszöget alkotnak Királyuk körül... Jézus a dicsőség koronáját saját jobbával helyezi a győzők fejére... Jézus minden kézbe győzelmi koronát és csillogó hárfát tesz. Amikor a parancsnokló angyalok megadják a hangot, az üdvözültek ujjai ügyesen futnak végig a hárfa húrjain, és sokszínű dallamot csalnak ki belőlük. ...A szent város a megváltottak elé tárul. Jézus szélesre tárja gyöngykapuit. Az igazság megtartói belépnek rajtuk. - NK 574. {LDE 282.4}